

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: **Tredie Behandling af Udkaft til Lov, angaaende Behandlingen af den Landsfognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorderne.** (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 433 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Ordfører (Vred): Jeg skal for Dilekttet ansee det for rigtigst efter den omstændelige Diskussion, der saubt Sted ved den foregaaende Behandling, at indskrænke mig til at anbefale Lovudkastet til det høitærede Things Vedtagelse.

Sasle: Jeg skal ligeledes indskrænke mig til den meget korte Bemærkning, at jeg vil anbefale det høitærede Thing af de Grunde, jeg anførte ved den foregaaende Behandling, at forkaste Lovudkastet.

L. Jensen: (Førend jeg kan bekvemme mig til at afgive min Stemme for nærværende Lovudkast, skal jeg med et Par Ord udtale den Betænkelse, jeg har derved. Jeg hørte, at den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne) udtalte, at det var en stor Ubetydelighed, her var Tale om; han angav imidlertid en Brug, som Huusmændene have gjort af disse Udmarker, nemlig Hingrivning, og førend jeg afgiver min Stemme, kunde jeg ønske Oplysning, om ikke denne Hingrivning har havt en virkelig Betydning og Værdi for Huusmændene; thi har den virkelig havt en saadan Interesse for Huusmændene, saa har jeg stor Betænkelse ved at stemme for Loven, hvorimod jeg i modsat Fald ikke vil nægte at give den min Stemme. Det er nemlig ikke nogen ubetydelig Indtægt, en Mand kan have paa denne Maade. Vel sagde den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne), at Prisen paa de Marker var meget ringe, idet man kunde kjøbe en Rod for 1 Rd., men det kan maaskee have sin Grund deri, at der under saa forskellige Forhold ikke har været nogen virkelig Liebhaber, der har havt Øyst til at byde paa dem; men jeg vil, som sagt, gjerne have den

Oplysning af den ærede Landsthingsmand (Sonne), om Huusmændene have noget Brændsel foruden det, de kunne faae ved Hingrivning paa disse Forder.)

F. Nielsen: (Jeg har hidtil ikke gttret mig under Forhandlingerne om dette Lovforslag — det ligger mig jo ogsaa fjern — men da jeg maa stemme imod Loven, og derved uidentvisl kommer til at stille mig fra den Side af Thinget, som jeg ellers slutter mig til, saa troer jeg at burde fremstille de Grunde, som lede mig ved min Afstemning. — Jeg fastholder først og fremmest den Grundsetning, at opstaaende Eiendomsretter bør afgjøres ved Domstolene og ikke ved nogen særlig til dem sigtende Lov. Naar der er opstaaet en Trætte mellem to Parter, om hvem der har Eiendomsretten til en vis given Gjenstand, om hvem der altsaa har denne Eiendomsret ifølge de bestaaende Love, saa bør dette afgjøres ved Domstolene; og dersom den lovgivende Magt da, førend tilstrækkelig Afgjørelse er truffen ved Domstolene, giver en særlig Lov, som udtrykkelig sigter til dette bestemte Tilfælde, og ved denne særlige Lov afgjør, hvem af de stridende Parter der skal have Eiendomsretten, eller at maaskee en Trede skal have den, da sælber Lovgivningsmagten derved Dom, og idet den saaledes sælber Dom i Sagen, griber den ind i det, som tilkommer den dømmende Magt. Man vil derimod kunne indvende, at der allerede er falden en Høiesteretsdom i et til denne Sag henhørende Tilfælde, og at derved er afgivet et tilstrækkeligt Præjudikat; men man maa lægge Mærke til den Omstændighed, at Høiesteretsdommen just er faldet med Hensyn til et af de Sogne, hvor Hartkornbesidderne ikke troe at have saa meget for sig som i de Sogne, hvor Udskiftning allerede har fundet Sted, og hvor paa Basis af denne Udskiftning allerede Kjøb og Salg ere skete af saadanne Arealer, Kjøb og Salg, som ogsaa nærværende Lovudkast vil erkjende for gyldige. Tilstrækkelige Præjudikater synes mig derfor kun at være forhaanden, naar Dom er falden med Hensyn til et af de Sogne, hvor de nærværende Besiddere troe at have størst Sikkerhed for at være i lovlig Besiddelse